وطن امروز
روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب‌امتیاز: مهرداد بذرپاش
مدیرمسوول: محمد آخوندی سردبیر: رضا شکیبایی
نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج) کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تحریریه: ۶۶۴۱۳۷۸۳
نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷ پیام‌گیر: ۶۶۴۱۳۹۴۲
سازمان آگهی‌ها: ۶۱۰۸۶۱۶۳
پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: شرکت رواق روشن مهر

افق

اذان ظهر: ۱۲:۱۴ غروب آفتاب: ۱۸:۰۹
اذان مغرب: ۱۸:۲۷ نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۳۲
اذان صبح فردا: ۴:۵۵ طلوع آفتاب: ۶:۱۹

کلام نور

آن که نفسش را محاسبه کند، سود برده
و آن که از محاسبه نفس غافل بماند، زیان دیده است.
امام رضا(ع)

راهنما

برنامه‌های امروز سیما

شبکه	عنوان برنامه	پخش
۱	نبرد با چاقو	۲۲:۰۰
۲	پاندای کونگ فوکار ۱	۸:۰۰
۲	جایزه	۱۴:۳۰
۳	از شنبه تا پنجشنبه	۱۰:۳۰
۳	خطر زندگی	۲۳:۳۰
۴	جست‌وجوی سراسری	۱۵:۰۰
۵	تارزن و تارزان	۱۳:۰۰
شما	تلوسه	۲۳:۰۰
پویا	نیکوگوزن پرنده	۲۰:۰۰
نمایش	صدایی مهیب، خیلی نزدیک	۱۵:۰۰
نمایش	خاکستر و خون	۱۷:۰۰
نمایش	تاکسی ۴	۱۹:۰۰
نمایش	گذرگاه مرگبار	۲۱:۰۰
نمایش	راه بازگشت	۲۳:۰۰

سلام وطن

پیامک: ۳۰۰۰۸۸ / تلفن: ۶۶۴۱۳۹۴۲

■ اگر نظر و ایده دولت این است که تا تحریم‌ها برداشته نشود هیچ کار درخوری برای پیشرفت کشور نمی‌توان انجام داد و برای همین هم با آنکه استقلال ملی با اقدامات عناصر معلوم‌الحالی مثل تاریا کرونبرگ و کاترین اشتون با دیدار آنها با فتنه‌گران زیر سؤال می‌رود، با این موضوع برخورد نمی‌کند، باید هشدار داد این تفکر بسیار خطرناک است و اگرچه آنها هرگز با این کارهای دولت هم تا اسلام و جمهوری اسلامی در این کشور حاکم است، راضی نمی‌شوند ولی حتی اگر مؤثر هم بود، کشور را وابسته به خارج می‌کند؛ چیزی که همه مردم ایران با آن مخالفند.

فکور

■ شایسته است در برابر گستاخی‌های سران خبیث و بی‌تدبیر اتحادیه اروپایی و آمریکا، شخص وزیر محترم امور خارجه وارد شده و انقلابی پاسخ این رفتارهای غیردیپلماتیک آنها از جمله اقدام اخیر اشتون را بدهند

عاملی

■ توقف طرح مبارک مسکن مهر که از اقدامات مناسب و مؤثر دولت گذشته بود، بار دیگر موجب سخت شدن خرید خانه و ایجاد فاصله طبقاتی بیشتر بین مردم می‌شود.

شوقیان

نگاه روز

رفسنجانی و مالکیت دانشگاه آزاد

ادامه از صفحه اول

هاشمی به خوبی می‌داند دانشگاه آزاد اسلامی اعتبار وجودی خویش را مدیون بیت‌المال بوده و دانشگاه عینا متعلق به عموم مردم ایران است.

۵- از منظر حقوقی ادعای هاشمی درباره عدم تعلق دانشگاه آزاد به دولت یا بیت‌المال هیچ اعتبار جزائی- حقوقی ندارد. روشن است درباره اموال منقول و غیرمنقول به صرف داشتن ادعا نمی‌توان مالکیتی را برای کسی قائل شد یا از شخص یا نهاد خصوصی و دولتی سلب مالکیت کرد. رفسنجانی یا هرکس دیگری که مدعی عدم تعلق دانشگاه آزاد اسلامی به بیت‌المال است، باید ضمن پرهیز از فضاسازی سیاسی و اساسا مطابق با موازین حقوقی طرح دعوی کرده و با ارائه اسناد و ادله مستند حقوقی نسبت به رفع سلطه بیت‌المال بر دانشگاه آزاد اقدام قانونی به‌عمل آورد. واضح است در عرصه حقوق نمی‌توان به‌استناد یک مصاحبه، نقل خاطره، بیان مشابهات تاریخی و... استیلای بیت‌المال بر دانشگاه آزاد اسلامی را رفع کرد.

۶- اگر هاشمی خود را شناسنامه انقلاب فرض می‌کند باید بهتر از هر کسی بداند جمهوری اسلامی تفاوت ماهوی با نظام طاغوتی دارد. اگرچه به انحای مختلف در سال‌های اخیر برخی از بستگان ایشان سعی داشته‌اند در قالب مصاحبه با رسانه‌های خارجی و از جمله الشرق‌الاوسط شرایط زنان را در رژیم طاغوت ایده‌آل‌تر از وضع موجود نشان بدهند اما اصرار طعنه‌آمیز شخصیت‌های مدعی پیشقراولی در نهضت انقلاب اسلامی در رابطه با تفوق نظام شاهنشاهی بر نظام جمهوری اسلامی درباره احقاق یا پایمال‌سازی حقوق اشخاص حقیقی و حقوقی امری مذموم و ناهضم است.

ته دیگ

۳۰۰۰۸۸

این دستمالی که مامان داره باهاش پنجره رو تمیز می‌کنه چقدر شبیه شلوار منه؟!
سوال این روزهای اکثر خانه‌های ایرانی.

آب‌وهوا

اراک	۲۱ / ۵	زنجان	۱۸ / ۱
اردبیل	۱۷ / ۲-	ساری	۱۷ / ۹
ارومیه	۱۸ / صفر	سمنان	۲۰ / ۹
اصفهان	۲۳ / ۹	سنندج	۲۱ / ۱
اهواز	۳۴ / ۱۹	شهرکرد	۱۷ / ۳-
ایلام	۲۲ / ۱۱	شیراز	۲۴ / ۷
بجنورد	۱۳ / ۰	قزوین	۲۰ / ۲
بندرعباس	۲۹ / ۱۹	قم	۲۴ / ۸
بوشهر	۲۵ / ۱۹	کرج	۲۰ / ۶
بوموسی	۲۸ / ۲۸	کرمان	۲۰ / ۱
بیرجند	۲۲ / ۱	کرمانشاه	۲۱ / ۶
تبریز	۱۸ / ۵	گرگان	۱۳ / ۶
تهران	۲۰ / ۱۰	مشهد	۱۵ / ۲
خرم‌آباد	۲۴ / ۷	همدان	۱۹ / ۱
رشت	۱۱ / ۵	یاسوج	۲۱ / ۷
زاهدان	۲۴ / ۸	یزد	۲۴ / ۱۳

تقویم امروز

■ **تأسیس «بنیاد شهید انقلاب اسلامی» به فرمان امام خمینی(۱۳۵۸ش)**

هدف از تشکیل نهاد انقلابی بنیاد شهید، رسیدگی و صیانت از خانواده‌های شهدای گرانقدر انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی است. البته این مسأله در تاریخ معاصر ایران، سابقه دارد زیرا پس از قیام ۱۵ خرداد ۱۳۴۲، گروهی از روحانیان مبارز و افراد نیکوکار به دستور حضرت امام، در جهت رسیدگی به خانواده‌های معظم شهدا عمل می‌کردند. پس از پیروزی انقلاب اسلامی به فرمان امام خمینی(ره) برای رسیدگی به مسائل رفاهی، مادی، معنوی و فرهنگی خانواده معظم شهیدان، این بنیاد تشکیل یافت که با آغاز جنگ تحمیلی و بیشترشدن تعداد شهدا، وظیفه و تکلیف بنیاد شهید سنگین‌تر شد. در سال ۱۳۸۲ بنیاد شهید انقلاب اسلامی با ستاد رسیدگی به امور آزادگان ادغام شده و سازمانی به نام بنیاد شهید و امور ایثارگران زیر نظر رئیس‌جمهور ایجاد شد.

■ **فتح شهر بغداد توسط معزالدوله آل‌بویه (۳۳۴ ق)**

در زمان آل‌بویه، بغداد در دست غلامان ترک بود و آشفتگی اوضاع آن شهر به آل‌بویه فرصت داد که به بغداد حمله کند. بنابراین معزالدوله در سال ۳۳۴ ق بغداد را محاصره کرد و به‌زودی بر آن شهر دست یافت و المستکفی بالله خلیفه عباسی را برکنار کرد و پس از کور کردن وی، المطیع لله را به خلافت نشاند. از این پس احمد معزالدوله از طرف خلیفه به لقب امیرالامراء ملقب شد.

■ **تولد عالم شهیر و دانشمند بزرگ ایرانی خواجه نصیرالدین طوسی (۵۹۷ق)**

محمد ابوجعفر، مشهور به خواجه نصیرالدین طوسی معروف به محقق طوسی و استاد البشر در طوس زاده شد. پس از آن که عطش علمی وی در زادگاهش برطرف نگردید راهی نیشابور گردید و از اساتید آن سامان بهره گرفت. بعدها به ری، اصفهان و قم و سرانجام به عراق عزیمت کرد و خوشه‌چین معارف آنان گردید. محقق طوسی پس از حمله وحشیانه مغول به ایران، به دعوت یکی از حکام فرقه اسماعیلیه راهی قُهستان شد و در مدت ۲۶ سالی که در این قلعه‌ها به سر برد، کتاب‌های متعددی را به رشته تحریر درآورد. پس از حمله مغول، هلاکوخان وی را در شمار بزرگان خود قرار داد و خواجه با استفاده از این موقعیت از قتل عام مردم، علما و نیز ویران ساختن اماکن علمی و فرهنگی جلوگیری می‌نمود. خدمات گسترده خواجه بسیار وسیع و در سطوح مختلف انجام گرفته است. سرانجام این عالم نستوه در ۱۸ ذی قعده ۶۷۳ ق در بغداد وفات یافت و در جوار مرقد مطهر حضرت امام موسی کاظم(ع) در خاک آرمید.

■ **شهادت فقیه شیعه «حسن بن محمد سکاکینی» به جرم شیعه‌بودن (۷۴۴ق)**

حسن بن محمد بن ابوبکر بن ابوالقاسم دمشقی همدانی معروف به سکاکینی، از اکابر علمای امامیه در قرن هشتم هجری می‌باشد. سکاکینی در چندین علم متبحر و استاد بود. موافق آنچه از ریاض‌العلماء نقل شده است، به واسطه تهمت و مفتریات مشهودی که به وی نسبت دادند، قاضی شرف‌الدین مالکی، به واجب‌القتل‌بودن او حکم داد. سرانجام وی را در سوق الخیل دمشق به شهادت رساندند.

■ **کشف «پلوتون» دورترین سیاره منظومه شمسی (۱۹۳۰م)**

قبل از آنکه سیاره پلوتون از رصدخانه آریزونا در آمریکا توسط کلاید تامبا کشف شود، بعضی از ستاره‌شناسان نیز در سال ۱۹۱۵م از طریق محاسبات نجومی به وجود سیاره پلوتون و محل آن پی برده بودند. تحقیقات بعدی نشان داد که مطالعات قبلی درست بوده و صحت محاسبات دانشمندان روشن گردید. در نهایت، در ۱۳ مارس ۱۹۳۰م کشف این سیاره اعلام شد اما تا زمان کشف قمر آن به نام «چارون» اطلاع چندانی از پلوتون در دست نبود. در ۲۲ ژوئن ۱۹۷۸م این قمر توسط جیمز کریستین کشف شد. فاصله پلوتون تا خورشید ۵۸۱۱ میلیون کیلومتر است و یک دور گردش آن به دور خورشید ۲۸۴ سال برابر با ۹۹۷۰۰ روز طول می‌کشد. پلوتون یکی از سیارات منظومه شمسی و نهمین سیاره از لحاظ بعد مسافت نسبت به خورشید می‌باشد. حجم آن نسبت به زمین ۹ درصد می‌باشد. گرچه به نظر می‌رسد دیگر پلوتون دورترین سیاره منظومه شمسی به حساب نمی‌رود چرا که در ۱۴ سپتامبر ۱۹۹۲م کشف سیاره جدیدی اعلام شد که ماهیت آن شناخته شده نبود.

■ قاب روز

عکس: مقداد مددی، تسنیم

تجمع اعتراض‌آمیز دانشجویان مقابل سفارت اتریش در تهران

■ فرهنگ

اما تو جز برای شقایق‌ها مخوان!

■ سیده‌آزاده امامی

هوالحکیم

درست یک ماه پیش، یعنی ۲۲ بهمن که قرار بود «چ» در نصف جهان اکران شود، روز خوبی برای من بود، بعد از غرق‌شدن در سیل خروشان ملت، با عجله خودم را به سینما رساندم تا بلکه بتوانم «چ» را- که بنا بود ساعت ۲ اکران شود- ببینم، قبلا گفته بودند برای آنهایی که بلیت پیش‌فروش ندارند یک ساعت قبل از شروع سانس بلیت فروخته می‌شود، تعداد زیادی داخل صف نبودند، می‌شد امید داشت که بلیت به ما هم برسد، صف چند متری هم حرکت نکرده بود، که گفتند بلیت تمام شده! قرار شد ۵۰ صندلی پلاستیکی هم بگذارند، بقیه هم اگر مایلند ایستاده فیلم را تماشا کنند! از آنجا که طاقت نداشتم کلاً بی‌خیال فیلم شوم و تا اکران عمومی آن- که هنوز تاریخش معلوم نبود- صبر کنم، و از طرفی آنقدر خسته بودم که نمی‌توانستم تا ساعت ۶ که سانس بعدی اکران بود منتظر بمانم، و همین‌طور به دلیل فاصله زیاد منزل تا سینما نمی‌شد بروم و دوباره بازگردم، تصمیم گرفتم بمانم و فیلم را ایستاده تماشا کنم، نمی‌خواهم روغن ریختـه را نذر امامزاده کنم، اما ایستاده تماشاکردن این فیلم‌ها به نظرم چندان بی‌ربط هم نمی‌آید؛ این می‌تواند نماد احترام تمام‌قد ما باشد به اسطوره‌هایی که امروز استقلال و اقتدارمان را مدیون آنهاییم!

در تصمیمم برای ایستاده تماشاکردن «چ» جدی بودم، که خانمی مثل یک فرشته از آسمان نازل شد و از من پرسید: شما یک نفرید، گفتم: بله! بلیتی را مقابل صورتم گرفت و....

خلاصه! توفیق حاصل شد تا آخرین ساخته «عمو ابراهیم» را ببینیم.

از نقد حرفه‌ای چیز زیادی نمی‌دانم، بنای آن را هم ندارم! ولی نمی‌دانم چرا نتوانستم «عرب‌نیا» را «چمران» ببینم! نه اینکه بخواهم از بازی‌اش ایراد بگیرم، نه، اصلا! انگار عرب‌نیا برای من هنوز «مختار» بود و شاید سایه مختار بر عرب‌نیا آنقدر سنگین است که مدت‌ها طول می‌کشد او را در نقش دیگری بپذیرم!

اما از عرب‌نیا که بگذریم، چقدر ارادتم به چمران بیشتر شد.

نمی‌دانم شما هم مثل من «آرزوی محال»! دارید، همان‌ها که همیشه و تا همیشه آرزو می‌مانند و هرگز دستـان کوتاه ما به خرمـای آن نخل‌های بلند قد نمی‌دهد؛ یکی از همین آرزوهای محال من بازگشت به گذشته‌های تاریخ است، خیلی دلم می‌خواست آن روزها که این ملائک آسمانی بر زمین ما راه می‌رفتند و من کودکانه‌های خویش را می‌گذراندم، سن و سال امروز را می‌داشتم!

نمی‌دانم من و نسـل من چه کرده‌ایم که روزگار ما به نظر تهی از این تصویرهای خیال‌انگیز است؟

شاید هم من اشتباه می‌کنم، می‌گویند اولیاءالله گمنامند، میان خلایقند، با آنها می‌زیند و می‌خورند و می‌آشامند، اما کسـی را به خلوت ملکوتی ایشان با معبود راهی نیست. عرصه‌ای باید و جولانگاهی تا دوباره چون شـیر به میدان آیند و شکوه غرورآفرین آن‌روزها را تکراری دوباره بخشـند و من لحظه‌شمار چنان عرصه‌ای برای زیارت این ابرمردها!

به قول استاد قزوه وقتی تابوت شهید نمی‌آورند، بیا به فکر تمدن باشیم!

هنوز هم تابوت شهید می‌آورند، پس ما هنوز هم نمی‌توانیم به فکر تمدن باشیم!

اصلا در این روزگار مارک و هایپرمارکت، ما را که چشم به تابوت‌ها دوخته‌ایم چه کار با تمدن است؟!

در ایـن روزگاری کـه از همه‌جا به‌جز بلندگوی مسجدها رپ و ساسی‌مانکن و... می‌شنوی، هنوز هم دل ما با روایت فتح «سیدمرتضی» می‌لرزد؛ البته اگر مدیران مکرم رسانه ملی هر از گاهی خاطر شریف‌شان معطوف آن ۸ ساله طلایی بشود و در ساعتی که دیگر نه به درد پخش برنامه عمو پورنگ می‌خورد، نه فوتبال لالیگا، نه سـریال‌های مسخره کره‌ای، لطف کنند و روایت‌فتح پخش کنند! ساعتی که البته یقیناً در آن پخش پیام‌های بازرگانی هم به دلیل خواب بودن اکثر مخاطبان صرفه اقتصادی ندارد! پس می‌شود این تایم مُرده را به جای راز بقا، با روایت‌فتح پر کرد!!!

چه می‌دانم! شاید همین هم از سر ما زیاد است! شاید هم مدیریت این روند در ید قدرت اراده دیگری است! آن‌سان که در آن زمان حضور در آن سرزمین مقدس، بی‌توفیق و لیاقت برای کسی حاصل نمی‌شد، شاید امروز هم بازخوانی خاطرات اهورایی‌اش توفیق می‌طلبد و لیاقت و از آن‌رو که «گوش نامحرم نباشد محرم اسرار غیب»، پس گزافه نیست که بینندگان و شـنوندگان آن روایت قدسی را هم گلچین کنند، همچنان که خالقان آن را!

ایـن روزهـا بدجور دلـم گرفته اسـت؛ عجیب هـوس روایت‌فتح کرده‌ام؛ بـاور نمی‌کنی، با صدای سیدمرتضی به معراج می‌روم، از زمین و زمانه خودم می‌رهم، بی‌وزنِ بی‌وزن، به همان سال‌ها و خاکریزها پرتاب می‌شـوم، اصلا نرمی رمل‌ها را زیر پایم حس می‌کنم، و می‌شنوم صدای سـوت خمپاره‌ای را که چند متر آن طرف‌تر به زمین می‌خورد...

این روزها عجیب هـوس دوباره خواندن «ارمیا» به سرم زده است...

سرگذشت همه آنهایی که به چیزی غیر از آنچه همه می‌اندیشند، دل سپرده‌اند. آرزوی آنانی که از این زمینه و زمانه رهیده‌اند و در زمین آسمانی زیسته‌اند.

گرچه هرگـز «ارمیا» را نزیسـته‌ام امـا چونان دلمشغولی‌هایم با آرمان‌های او گره خورده است که تو گویی عصر خویش را به شوق روزگار او بدرود گفته‌ام، اصلا تو گویی در من حلول کرده است، این است که با چشمان او می‌بینم و با گوش او می‌شنوم و به زبان او سخن می‌گویم و بر سر این زمانه داد می‌زنم، زمانه‌ای که او را به سخره گرفته است!

«ارمیا» در این زمانه چه غریب گم شـده اسـت اما خرسـندم از اینکه در من فرودی دلنشین داشته است، چونان حسی شـیرین که در رگ‌هایم ریشه دوانده و مرا از خویشـتن تهی ساخته است. سودای سر به بیابان نهادنم، غربت این رؤیای مقدس است در زمانه‌ای که دهان گشوده تا حجم او را ببلعد اما من به ملکوت باورهای او بار یافته‌ام...

خواهند گفت در دهه شصت جامانده‌ام، در همان عصری که به دنیا آمده‌ام یخ زده‌ام، منجمد شده‌ام...

بگویند...

با شور این رؤیای شیرین چه کنم؟

اما دم شما گرم «عمو ابراهیم» که با مرکب تصویر هم که شده ساعاتی این رؤیای محال من و امثال من را تحقق می‌بخشی و ما را تا ناپیداکران این روح‌های الهی پرواز می‌دهی!

دم شما گرم که در یک دیالوگ کلیدی حرف ما زدی: «ته مذاکره یعنی سازش!»

دم شما گرم که یادآوری کردی «سربازان مکتب خمینی تسلیم‌بلد نیستند!»

دم شما گرم به خاطر همه چیز...

هرچند که در جشنواره کم‌لطفی کردند در حق عمو ابراهیم! حیف است که این اثر مقدس از آنهایی مهر تایید بگیرد که ساعت‌شان به وقت جشنواره‌های کن و برلین کوک می‌شود!

به قـول آوینی عزیـز: «ما تـو «ابراهیم جان»، بسـیجی و عاشـق بمان و جز درباره عشـاق حق و بسـیجی‌ها فیلم مساز و هرگاه خسـته شدی، این شعر گونه را که یک جانباز برایت نوشته است بخوان: «ای بلبل عاشق، جز برای شقایق‌ها مخوان!»

■ روزنه

آزادی به رنگ بنفش

■ محمود الوندی

۱- مبتنـی بر آموزه‌هـای قرآنی آزادی انسـان‌ها یک حق ذاتی اسـت که اصالتا این حق بخشـی از جوهره وجودی انسان‌ها بوده و دارای وجوه مختلف اجتماعی از جمله آزادی بیان است. به‌طور کلی از دیرباز عدم اعتقاد جدی به ضرورت دسترسی جامع شهروندان به اطلاعات عمومی کشور از نقیصه‌های تفکری اصلاح‌طلبان وطنی بوده است. داشتن نگاه صرف شـعاری به اصول متقنی مانند دانستن حق همگانی است و همچنین اسـتفاده ابزاری از اصل مشـارکت همگانـی و تلاش بـرای کانالیزه کردن اطلاعات کلیدی و بسـتن راه نقد و انتقاد سازنده روی رسـانه‌های غیرهمسـو و در نهایـت ارائـه تفسـیری جناحی از آزادی بیان و نقد رسانه‌ای از مختصـات مدیریتـی اصلاح‌طلبان اسـت. احترام حقیقی به کرامت انسانی یکی از تکالیف دولت در عرصه کشورداری است و حکما تامین آزادی بیان علاوه بر آنکه جزءلاینفک نظام ارزشـی جمهوری اسلامی است، یکی از ارکان آن نیز هست.

۲- در چند ماه اخیـر با وجود تبلیغات دامنه‌دار رسانه‌های وابسـته به دولت، تلاش سازمان‌یافته برای بسـتن باب نقد و انتقاد در جامعه به رویه ثابـت دولـت در مواجهه بـا منتقـدان عملکرد پرحاشیه دولتمردان مبذل شده است. فضاسازی سیاسـی، بزرگنمایـی مشـکلات، مظلوم‌نمایی، بحرانی جلوه دادن وضعیت کشـور، اعمال فشار مسـتقیم و غیرمسـتقیم بر رسـانه‌های منتقد، اسـتفاده ابـزاری از موضوع مذاکرات هسـته‌ای، قیم‌مـآب خوانـدن رسـانه‌های منتقـد، تهدید به شـکایت، طرح شـکایت از طریق شـوراهای غیردولتی منتسـب به دولت و ده‌ها مورد مشابه از شگردهای مشـخص دولت برای ایجاد انسداد پیدا و پنهـان در روند جریـان آزاد اطلاعات در کشور است. بی‌شک مبدل کردن رسانه‌های آزاد به رسانه‌الدوله بر اساس مدل نشریات زنجیره‌ای از اهداف پنهانی این تلاش‌های سازمانی است.

۳- بـرای نمونـه دولت از بدو شـروع به فعالیت تلاش قابل رصدی را برای کانالیزه کردن مجاری اخبـار عمومـی در ادارات دولتـی و همچنیـن مدیریت خبری کارکنان به‌عمل آورده است. ایجاد محدودیت‌های بی‌مبنا درباره دسترسـی کارکنان دولـت بـه اینترنت و فیلتـر کردن سـایت‌های خبـری و منحصر کردن امکان دسترسـی آنان به پایگاه اطلاع‌رسـانی دولت بخشی از این رفتار اسـت. بدیهی اسـت در عصر دیجیتال و اینترنت تلاش برای ایجاد یـک فضای منحط تک‌صدایی درحـوزه خبری هیـچ توجیه سـازمانی – اداری نمی‌تواند داشـته باشـد. نگاهی به رشد فزاینده نگرانی‌های مستند کارکنان دولت از برخوردهای کنترلی دولت موید رفتار نادرسـت دولتمردان در مواجهه با کارکنان دولت است. منوط کردن حق تحصیل کارمندان دولت ولو در ساعات غیراداری بـه موافقت مدیران دولتـی از جمله برخوردهای نامشروع و حتی غیرانسانی با قشر کارکنان دولت اسـت. در همین مدت انـدک اثرات سـوء نبود فضای انتقادی در ادارات دولتی و متقابلا برخورد چکشـی مدیران با کارکنان منتقد به وضوح قابل سنجش است. ارزیابی قضاوت‌های کارکنان درباره عملکرد دولت در شش ماه گذشته می‌تواند مبنای مستندی برای سنجش صحت مطلب باشد.

۴- ممانعت از طرح پرسش‌های راهبردی درباره عملکرد دولت در بخش‌های اقتصادی و سیاسی و مشخصا بی‌توجهی دولت به انتقادات وارده درباره رانت‌آلود بودن ماجرای تامین اقلام سـبد کالایی و همچنین امتناع دولت از پاسخگویی شفاف به واردات کالاهای غیرضروری در شش ماه گذشته، سکوت دولت درباره افزایش بدهکاران میلیاردی بانکـی در ۶ مـاه اخیر، غیرشـفاف بودن روش دولت در مواجهه با مفاسـد اقتصـادی، امتناع از اطلاع‌رسانی شفاف درباره مذاکرات صورت گرفته با هیات‌های اروپایی و مهم‌تر از همه پیشـگیری از به نقد رسـانه‌ای گذاشته شدن متن توافقات هسـته‌ای، بخش کوچکـی از برخـورد منفی و غیرسـازنده دولت با جریان اطلاع‌رسـانی سالم همگانی است.

۵- ظاهـرا دولـت روحانـی از مناظـر مختلفی خویش را تنها قیم ذی‌حق رسانه‌ها و هنرمندان کشور می‌داند. ترسیم خط و خطوط فعالیتی برای هنرمندان و رسـانه‌ها از سوی حسن روحانی در سـخنرانی‌های مختلف برگرفته از همین نگرش قیم‌مآبانه اسـت. دولت به‌عنـوان یک قوه مجریه کـه خویش در بوته نقد نخبگان جامعه قراردارد، اساسـا نمی‌تواند برای آنها تعیین تکلیف کند. از سـوی دیگر آشـفتگی دولت از طرح چند انتقاد موجه از سـوی معدود رسـانه‌های منتقد دولت زوایای دیگـری از حاکمیت روح قیم‌مآبی دولت را بـه نمایش عمومـی می‌گذارد. منـوط کردن مشـروعیت آزادی بیـان در جامعه به شـرایط و اوضاع و احوال تاریخی - اجتماعی که در جریان برگزاری جشـنواره مطبوعات از سـوی روحانی مـورد تاکید قـرار گرفت، هیـچ توجیه منطقی نمی‌تواند داشته باشد.

۶- تقسـیم‌بندی غیراصولـی نقـد سـازنده به نقـد خوب و بد از سـوی دولـت می‌تواند تبعات سهمگینی را بر کشور وارد کند. گویا در منظومه تفکـری دولت تنها نقدی خـوب و قابل تحمل اسـت که متضمن تایید سیاسـت‌های درست و حتی نادرست دولت باشد. به نظر می‌رسد دولت هیچ اعتقـادی به جایگاه و نقش سـازنده مردم و رسـانه‌ها در عرصه اداره امور کشـور در دوران پس از انتخابات ندارد. از شـواهد ۶ ماه گذشـته پیداست که دولت عملا معتقد است که با پایان شـب انتخابات و کسـب رای ۵۰ درصدی مردم، عینـا مسـؤولیت مسـتقیم مـردم در اداره امور تمام‌شـده تلقی می‌شود و این رای مجوزی برای مطلق‌انگاری اختیـارات و تصمیمات دولتمردان اسـت. عدم اعتقـاد واقعی دولتمـردان به اصل تفکیـک قوا و اصـرار به مداخلـه در تصمیمات داخلی سایر دستگاه‌ها از جمله صداوسیما حتی درباره تعیین مجریان صداوسـیما موجب شـده اسـت این تصور رنگ واقعیت بـه خود گیرد که دولت عملا برای مردم و سـایر قوا هیچ نقشـی جز اطاعت بی‌قید و شـرط از فرامین دولتمردان قائل نیسـت. توهین چندباره مشاوران و معاونان رئیس‌جمهور به اقشـار مختلف مـردم از جمله کارگران و رانندگان تاکسـی و سکوت معنادار و ناموجه رئیس دولـت در مقابل این هتاکی‌ها در همین راستا قابل تحلیل است.

۷- تخصیص‌های بنفشی رئیس دولت بر مفهوم آزادی بیان در جریان جشنواره مطبوعات گویای آن اسـت که با وجود الفاظ شعاری ایشان مبنی بـر ضـرورت باز بودن میـدان قلم و بیـان برای تبییـن حقایق برای مردم و جامعـه، دولت تنها به آزادی‌ای معتقد است که منتقدان دولت هیچ سـهمی از آن ندارند. دولـت اگرچه در نطق‌های تبلیغاتی اصرار بر نقش سازنده مطبوعات منتقد دارد و مطبوعـات را رکـن چهـارم دموکراسـی معرفی می‌کند اما مستند به مختصات عملکردی دولت باید گفت نگاه تهدیدی دولت نسـبت به مطبوعات منتقد را باید به سیاهه بلندبالای عدم تحقق وعده‌های انتخاباتی روحانی افزود.